

МИХАИЛ ЛЕРМОНТОВ

РАЗМИСЪЛ

Превод от руски: Елисавета Багряна, —

chitanka.info

Аз мисля натъжен за нашто поколение.
Над бъдните му дни е пустош без зари,
а то — под бремето на знания, съмнения,
в бездейност, ще се рано състари.
От люлка още ние сме дарени
от нашите бащи с ум бавен, с грехове,
животът ни е път без цел и без промени —
чужд пир — на който ний не сме.

Към зло и към добро сме срамно равнодушни.
Без никаква борба ний вехнем в младостта,
че пред опасността позорно малодушни,
презрени роби ний сме пред властта.
Тъй плод червив, без време що узрява,
ни вкус, нито очи той весели у нас.
Сред цветовете сам и чужд осиротява,
частът им за цъфтеж — е негов смъртен час.

Ума ни пресуши науката безплодна.
От близък и другар прикрити са у нас
най-чистите мечти, гласът ни благороден
с неверието на осмяна страст.
Едва докоснахме ний чашата с наслада,
но младост в нас това не съхрани —
в страха си от пресищане, от всяка радост
навеки сока жив проляхме ний.

Мечти в поезия и рожби на изкуство
не будят вече на възторга сладостта.
В гърдите си пестим остатъка от чувства,
зарити с алчност в тях, ненужни за света.
Обичаме сега и мразим ний случайно —
без жертва в любовта и в злобата дори,
в душата ни цари студенина потайна,
когато плам в кръвта гори.

*И отегчават нас разкошните забави
на прадедите ни, и техният разврат
и към смъртта вървим без щастие и слава,
с насмешка гледайки назад.*

*Като тълна печална, в скорошна забрава,
без шум и без наслада ще минем над света.
На вековете ние няма да оставим
труд гениален, плод на мисълта.
И гражданин и съдник, бъдният потомък
ще оскърби праха ни в своя стих без жал,
тъй както син измамен с присмех зъл припомня
баща си, всичко пропилял.*

1838

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.